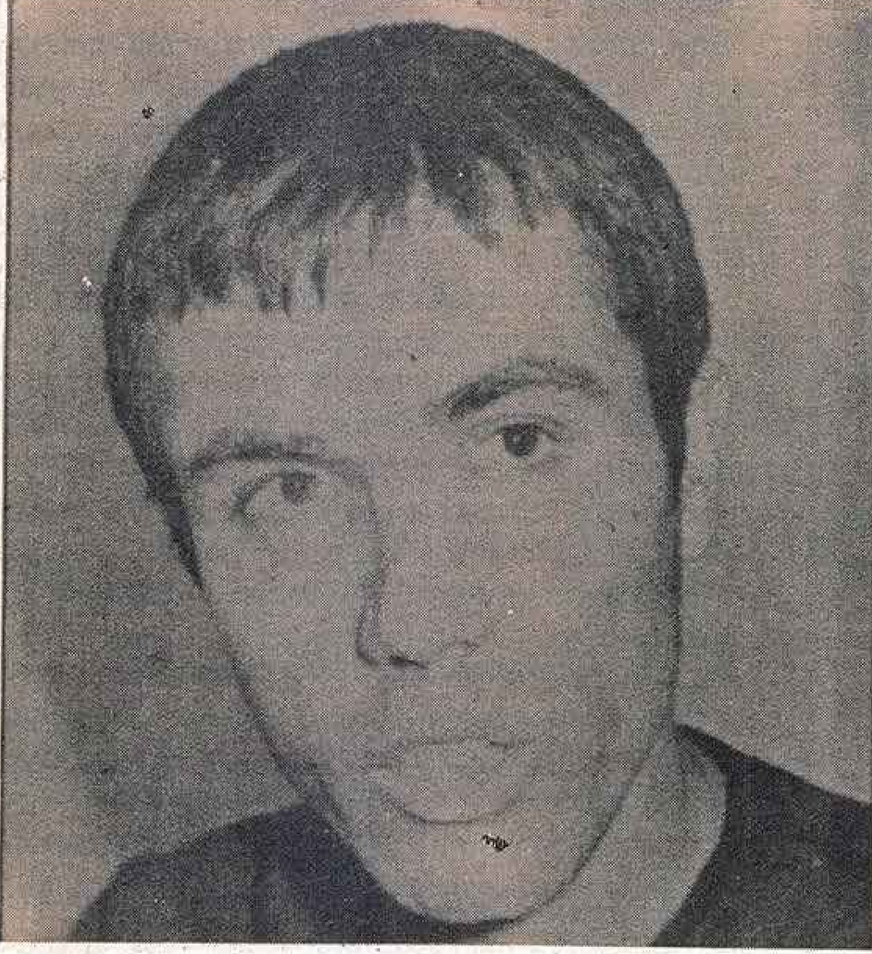
Gerçek

SAYI: 100 16 TEMMUZ 1979 FİYATI: 3,5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Karşı Devrimci İle Gericinin Kutsal İttifakı

Her allahın günü gazetesinde burjuva partilere «Milli Birlik Hükümeti» çağrısı yapan Maocu şef Ankara'da bir toplantıda S. Demirel'le karşılaşmış. Hemen «Rusya'ya niçin açık tavır almıyorsunuz?» diye içini dökmüş! Sonra da faşist işbirlikçisi gericilerin hizmetine sunduğu karşı-devrimci siyasetini onların şefine resmen onaylatmak için, «herkesin önünde» el sıkışmalarını önermiş. Aydınlık adlı gazetenin iftiharla yayınladığı fotoğraf, halk düşmanı Maocu siyasetin kime el uzattığını ve kimden ne umduğunu çok açık belgelemiyor mu?

● YAKALANAN KAATİL SADECE BİR PİYONDUR

Abdi İpekçi Cinayeti

● KAATİLİN SÖZLERİ CİNAYETİN ARDINDA KİMLERİN OLDUĞUNU AÇIKÇA ORTAYA KOYUYOR
● KAATİLİN EVİNDE TÜRKEŞ'İN FOTOĞRAFI BULUNDU
● SUÇ ORTAĞI ÜLKÜCÜ OLDUĞUNU İTİRAF ETTİ

Gazeteci Abdi İpekçi'yi öldürdükleri anlaşılan katiller yakalandı. Katil zanlılarından biri basının önünde, açık açık, Abdi İpekçi'yi ortalığı karıştırmak için öldürdüğünü söyledi. İfadesinde ise, cinayetten sonra İstanbul'da MHP il binasına gidip suç aleti tabancayı orada birisine verdiklerini söylediği bildirildi. Suç ortağının da ifadesi aynı doğrultuda.

Öte yandan Malatya'da kaatilin annesi ve kardeşlerinin oturdukları evde Türkeş'in fotoğraflarıyla çok sayıda MHP yanlısı yayın bulunduğu bildiriliyor. Annesinin banka hesabına cinayetten on beş gün önce 100 bin lira birden yatırılmış!

Bütün bunlar kaatillerin ardında kimlerin olduğunu açıkça ortaya koyuyor. İçişleri Bakanı ve İstanbul Emniyet Müdürünün de bu konudaki açıklamalarında, doğrudan söylemeseler bile, dillerinin altında yatan budur. Kurmak istedikleri dikta rejimine ortam sağlamak için ortalığı karıştırmak isteyenlerin başında kimlerin geldiğini artık herkes biliyor. İpekçi'nin kaatili aslında sadece bir piyondur. Asıl önemli olan, ona bu cinayeti işletenlerin resmen açığa çıkartılmasıdır.

İçişleri Bakanı ve Hükümet kendilerini «zor durumda bırakmak için» cinayeti işleyen bir kaatili yakaladık diye fazla sevinmesinler. Asıl görevleri, bu kiralık kaatilin ve yardımcılarının dahil oldukları terör şebekesinin ardındaki siyasal elebaşıları yakalamaktır.

FAŞİSTLERİ AKLAMA SİYASETİ ACZİN İFADESİDİR

Milliyetçi Hareket Temize Çıkma Telaşında

TSİP: «Sosyalistler ve tüm gerçek demokratlar faşizm ile asla uzlaşılamayacağını, en ivedi görevin faşizme karşı kararlı mücadele vermek olduğunu bilmektedirler. Bu görevi yerine getirmenin yolu tüm anti-faşist güçlerin somut hedefler ve programlar etrafında güçbirliği yapıp mücadelelerini birleştirmelerinden geçer.»

Siyasi cinayet şebekelerinin arkasındaki mihrakların gün geçtikçe daha da açığa çıkar olması üzerine faşist milliyetçi hareketin başı Türkeş telaşa kapıldı. Bir İstanbul gazetesine «haber» sızdırarak, partisi içine MİT ajanlarının sızdığını, bu ajanların partisinin üyelerini kanun dışı eylemlere «kışkırttıklarını» iddia etti. Ve bundan hükümeti sorumlu göstermeye çalıştı.

Türkeş'in bu taktiği, partisini temize çıkarma ve mazlum gösterme çabasına yöneliktir. Bu da, açıkça ortada ki, suçluluk telâşından kaynaklanıyor. Türkeş'in ve yandaşlarının ülkede yıllardır pervasızca sürdürdükleri dikta rejimi kurmaya yönelik faşist yıkıcı faaliyeti izleyenler bu tür iddiaların gülünçlüğünün farkındalar. Faşist milliyetçi hareketin iddiaları onu temize çıkmasına yaramıyacak, tersine, suçluluğunun yeni bir kanıtı olarak görülecektir.

Bu bakımdan faşist parti kurulup faaliyete geçtiğinden bu yana içinde MİT ajanlarının fink atıp atmadığı hiç bir şeyi değiştirmez.

Öte yandan tam bu sırada «partiler arası diyalog» adı altında faşist partiyi aklayıp meşrulaştırma çabalarına girişilmesi ve CHP yöneticilerinin de bu çabalara katılması son derece yanlış ve zararlı olmuştur. CHP Genel Sekreteri Mustafa Üstündağ'ın televizyonda MHP'yi «kardeş parti» ilan etmesi ağır bir gaf olmaktan da öte, CHP nin tabanındaki genel ve hakim eğilime taban tabana zıt bir davranıştır ve doğrudan doğruya sağ sosyal demokrasinin aczin ifadesidir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu üyesi Ali Kar bu konuda basına verdiği demeçte özetle şunları söylemiştir:

«Ülkemizde şiddet olaylarının ana kaynağı kendisini ülkücü ya da milliyetçi hareket diye tanıtan faşist siyasal odaktır.

Demokrasiyi savunanların faşistlerle ve kanlı demokrasi düşmanlarıyla kuracakları hiçbir diyalog olamaz. CHP'nin faşizm karşısındaki bu ödünlü tutumu, ülkemizde demokrasiyi tümden boğmak isteyenlerin işini kolaylaştırmaktadır.

Sosyalistler ve tüm gerçek demokratlar, faşizm ile asla uzlaşılamayacağını, en ivedi demokratik görevin faşizme karşı kararlı ve etkin bir mücadele vermek olduğunu bilmektedirler. Bu görevi yerine getirmenin yolu da tüm anti-faşist güçlerin somut hedefler ve programlar etrafında güçbirliği yapıp, mücadelelerini birleştirmelerinden geçer.»

gerçek durum

GÜÇLÜ POLİS-ZAYIF POLİTİKA

İçişleri Bakanı «polisin güçlendirildiğini» söylüyor.

Bu bir tek cümle bile Hükümetin bugüne kadarki körlüğünü anlatmaya yetiyor. Faşist terörle başa çıkmanın yolunu, polisin güçlendirilmesinde görmek, bu hükümetin politik iflasına yolaçan sebeplerden biridir.

Ne demektir polisin güçlenmesi ya da hükümetin sırtını polise dayamak istemesi?

Daha modern silahlar, daha saldırgan bir polis ve daha acımasız bir baskı!

Öbür yandan hükümet, elindeki kadarıyla polisi faşist saldırganlığın üzerine sevkedebilmiş midir? Hayır. O halde polisin güçlendirilmesi, faşist terörün önlenmesi anlamına gelmiyor.

İçişleri bakanının yanılgısı esasında onun politik görüşlerinden kaynaklanıyor. Hâlâ daha «sağ ve sol teröristler» laflarına itibar eden birinin, saldırganları tanıdığından ve üzerlerine gitmek istediğinden sözedilebilir mi? Çünkü Türkiye'de «sol» terör diye bir olay yoktur. Bunu, yargıçların karşısına saf saf dikilen suçluların hemen tamamının MHP'li olması yeteri kadar kanıtlamaktadır.

Ve işte içişleri bakanı bunu göremediği için tökezleyip durmaktadır. Zayıf olan, polisin gücü değil, bakanın ve partisinin politikasıdır. Bu politika zayıf kaldığı, yani, saldırganlığın kaynağını bildiği halde üzerine gidemediği sürece dünyanın en güçlü polis örgütünü de yaratsa başarıya ulaşamaz.

Üstelik, toplumsal huzur ve güveni sağlamanın yolunu polis sayısını artırmakta, silahları çoğaltmakta gören bir anlayışın, demokrasiyi nereden hançerleyeceği de pek belli olmaz.

CHP ve onun hükümete hakim olan görüşü, artık başını kumdan çıkarmalıdır. Halkı polis gücüyle korkutup sindirmek, terörü önlemeyi değil, onun meydanı boş bulmasını getirir. Ve bundan, umudunu polise bağlayanlar da zararlı çıkarlar. Polisle demokrasiyi koruyacağını sananlar çok olmuştur ama yanılan da hep onlar olmuştur.

TSİP Burdur İl Başkanı Mehmet Öztürk'ü Vuranlarla Bedrettin Cömert'i Öldürenlerin Aynı Kişiler Olduğu Anlaşıldı

Geçen hafta TSİP Burdur İl Başkanı Mehmet Öztürk'ü öldürmek amacıyla silahla ağır yaralayan caninin Burdur'da ele geçirildiği bildiriliyor. Saldırganın geçen yıl Ankara'da doçent Bedrettin Cömert'i öldürmekten sanık olarak arandığı ve Ülkü Ocakları yöneticisi olduğu da anlaşıldı. TSİP'e saldırıların hangi mihraklardan hangi amaçla yöneltildiği böylece bir kere daha ortaya çıkıyor.

Bu arada 10 Temmuz günü TSİP'in Burdur İl örgütünün bulunduğu binada bir bomba patlamış, aynı binada bulunan DİSK'e bağlı Gıda-İş ve Genel-İş Sendikaları şubeleri ağır hasar görmüştür. Olayda can kaybı olmamıştır.

Faşist saldırganların Burdur'da giriştikleri bu tür intikam ve provokasyon eylemleri amacına ulaşamıyacak, demokratik güçleri faşizme ve onun yardakçısı gericiliğe karşı büsbütün kenetleyecektir.

Faşist Hareketin Tertipleri Boşuna!

POL-DER'E KARA ÇALINAMAZ!

Her kanlı saldırının, her karanlık tertibin altından faşist hareket çıkıyor. Doğan Öz'lerin, Orhan Yavuz'ların, Bedrettin Cömert'lerin kaatilleri zaman zaman «davadan döneni vurmak» için silahı kendilerine yöneltiyorlar, köşeye sıkıştıklarından kendilerini «mazlum» göstermek için her türlü karanlık tertibe başvurmaktan perva duymuyorlar.

Artık 5 yaşında çocuklar bile faşist hareketin «kuzu postuna bürünmeyi» gerekli gördüğünde her türlü yola başvuracağını biliyor ve MHP Genel Merkezinin taranması olayını da herşeyden önce bu doğrultuda değerlendiriyor.

Ancak hâlâ bu en basit gerçekleri bile görmezden gelenler var. Geçtiğimiz günlerde Cumhurbaşkanından, Başbakana kadar nice etkili ve yetkili çevrenin, faşist hareketin elebaşılarının yaygaralarına boyun eğerek, faşizmin aklanması çabalarında rol almaları bunun ibret verici bir örneği oldu. Faşist hareket ise kendisine sağlanan bu desteği son zerresine kadar kullanarak, halk güçlerine karşı sürdürdüğü saldırılarını yoğunlaştırıyor.

Faşist yöneticiler Ankara'da gözaltına alınan ve daha sonra büyük bir kısmı serbest bırakılan POL-DER'li polisleri, İçişleri Bakanının yalanlamasına rağmen, MHP Merkezinin taranması olayı failleri olarak göstermek istiyorlar. Böylece bir yandan kamuoyunun dikkatini İpekçi'yi katleden cinayet şebekesinden bu şebekenin bağlı olduğu faşist merkezden uzaklaştırmak, diğer yandan ise yurtsever, demokrat polislere ve onların örgütü POL-DER'e demagojilik suçlamalarla kara çalmak istiyorlar. Ama tüm çabaları boşuna! Türkiye'nin dört bir köşesinde işlenen her cinayet her faşist saldırı, sanıklarıyla, tanıklarıyla ve suç delilleriyle faşist cinayet şirketinin gerçek eşgalini açıkça ortaya koyuyor.

Demokrasi Düşmanlığını Pervasızca Açığa Vuran

MHP YARGILANIYOR

MHP demokrasiye inanmadığını her zaman belli etmiştir. MHP'liler hakkında pek çok suç dosyası vardır. Bunlara mahkemelerde bakılmaktadır. Ceza yiyenleri de çoktur.

MHP, bu suçluları, «kendi başlarına» suç işlemiş insanlar olarak göstermeye gayret etmiştir. Ama öte yandan MHP parti olarak da suçlar işlemiştir.

Hatırlardadır. Sıkıyönetim ilan edilmeden önce, MHP bir bildiri yayınlamış ve hükümetin çekilmesini, yönetimi de bir askerî idareye devretmesini istemişti. Bu açık bir darbe çağrısından başka bir şey değildi.

Ankara savcılığı MHP'nin bu çağrısını suç kabul etmiş ve bu parti hakkında dâva açmıştır. Dâvaya bakan mahkeme, suçun sıkıyönetim kapsamına girdiğini belirterek dosyayı Sıkıyönetim mahkemesine devretmiştir.

Demek ki, suç işleyen MHP'liler, kendi başlarına hareket etmiyorlar. Onları birbirine bağlayan, yöneten bir parti var ve bizzat bu partinin kendisi bile mahkemeler önünde yargılanıyor.

MHP'nin dosyaları o kadar kabarık ki, başka bir ülkede ve eğer demokrasiden söz ediliyorsa, MHP gibi bir partinin kapatılması gün meselesidir. Ama Türkiye'de MHP'ye, hâlâ daha, demokrasiden yana bir parti imiş gibi bakan şaşılar o kadar çok ki!

Bunca olaydan ve suçtan sonra MHP'nin kapatılması gereği kendini artık iyice dayatmaktadır.

MHP kapatılmadıkça, yan kuruluşları dağıtılmadıkça, ne saldırılar durur, ne de demokrasi korunabilir.

YOKLUĞU YARATAN KİM, İSTİFÇİLER NİÇİN CEZA GÖRMÜYOR?

Sosyal demokrat hükümetin basiretsiz politikasının ekonomik alandaki sonuçlarından biri — zorunlu ihtiyaç maddelerinin birçoğunda çekilen sıkıntı — son zamanlarda gerici siyasi parti sözcülerinin ve burjuva basınının ağzında sakız oldu. İşin ilginç yanı şu ki, «yokluk» tan, «sıkıntı» dan, «kuyruklar» dan bağıra çağıra şikâyet edenlerin ne kendilerinin, ne yakınlarının, ne de çıkarlarını korudukları kesimlerin böyle bir derdi var. Yokluğun sıkıntısını çeken, kuyruklarda bekleyen, çoluğunu çocuğunu doğru dürüst besleyemeyen, ilâçsız kalan yine emekçi halktır. Yokluğun ikiz kardeşi pahalılıktan beli bükülen de odur.

Başta S. Demirel olmak üzere gerici siyasiler ve hempaları bu dertleri sadece siyasi malzeme olarak kullanıyorlar. Ve bu arada bile bile yokluk yaratanların üzerine etkin tedbirlerle yürünmesi için de hiç bir öneri getirmiyorlar. Çünkü onların derdi üzüm yemek değil bağcı dövmek!

Yokluğu yaratanlar, onların hergün savundukları çevrelerdir. «Hür müteşebbisler» dedikleri yağ tüccarları, tekelci ilâç fabrikatörleri, akaryakıt bayileri, belli çevrelerle içli dışlı kaçakçılık erbabıdır. Bunların kârdan ve paradan başka düşündükleri hiç bir şey yoktur. Bunları savunan siyasilerin ve basının da en büyük kaygusu, bu hayasız yolsuzluğu mümkün kılan «herkes nasıl kazanırsa kazansın, yeter ki kazansın da milyoner olsun!» düzeninin tehlikeye girmesidir.

Hergün TRT'de ve basında, falanca yerde bilmem kaç bin kilo yağ, peynir, sigara, benzin, mazot, tüp gaz stok edenlere dair haberler yayınlanıyor. Suç üstü yakalanan bu adamlara yapılan ne? Adi soyguncularından farksız, sun'i darlık yaratıp karaborsadan haksız kazanç sağlamaya kalkanların stokladıkları mallar normal fiyat üzerinden halka satılıyor, elde edilen para yine malın sahibi stokçuya veriliyor. Kendisi hakkında da «soruşturma» açılıyor! Yani hiç birşey yapılmıyor. Cezası zaten hakkı olmayan karaborsa kazancından mahrum kalması oluyor sadece!

Bu düzenin gerçek kanunu bu. Sözde «teşebbüs» hürriyeti! Aslında bunun, HALKI SOYMA hürriyeti olduğu apaçık ortada değil mi? Burjuvazinin kanunlarının iktidarda kim olursa olsun nasıl halk düşmanlarına serbestçe faaliyet imkânı sağladığı ve onları koruduğu böylece bir kez daha anlaşılıyor. Oysa halkın kendi iktidarının geçerli olduğu düzende — demokratik halk iktidarında — böylelerine yapılacak şey, halktan esirgedikleri mallara karşılıksız el koymak, onları ağır hapis cezalarına mahkûm etmek ve ömür boyu her türlü ticarî işten menetmek olacaktır. Demokratik halk iktidarında yağ, vb. stoklayarak, ilâç vb. sıkıntısı yaratarak halka gadredenlere, halkın sıkıntısını çektiği yoklukları fırsat bilip servet kazanmayı marifet sananlara göz açtırılmayacaktır!

YOKLUĞUN SIKINTISINI ÇEKEN, KUYRUKLARDA BEKLEYEN EMEKÇİ HALKTIR

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

KEYK TOPLANTISI

Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi KEYK'in 33. Olağanüstü toplantısı, 26-28 Haziran tarihleri arasında yapılmıştır. Konsey toplantısına 10 üye ülkenin dışında, kuruluşla özel ilişkileri olan ülke temsilcileri de katılmıştır.

KEYK toplantısında ekonomik sorunlar görüşülmüş, gelecek 10 yıldaki işbirliğini ilgilendiren ve halkların yaşam düzeylerini yükseltmeyi, enerji kaynaklarının kullanımını kapsayan sorunlar ele alınmıştır.

KEYK toplantısı sosyalist sistemin ekonomik başarılarını göstermesi açısından büyük önem taşıyordu. Bu başarının temelini ise, sosyalist ülkeler arasındaki uluslararası işbölümünün ve maddi değerlerin kardeşçe paylaşılmasının oluşturduğu bir kez daha kanıtlanıyordu. Kapitalist ülkeler derin bir bunalım geçirirken sosyalist ülkeler rasında, bunalım yerine ilerlemenin daha ileri boyutlara ulaştığı görülmektedir.

Moskova'da yapılan KEYK 33. toplantısı sosyalist ülkeler arasındaki dostluğun, karşılıklı yarar ve eşitliğe dayanan işbirliğinin daha da güçlendiğinin bir ifadesi olmuştur.

ABD'NİN BASRA KÖRFEZİ ÜZERİNDE YENİ PLANLARI

ABD emperyalizmi dünyanın orasında burasında dünya halklarından şamar yedikçe daha azgınlaşmakta, fütürsuzca yeni saldırı planları ortaya atmaktadır. Bunlardan en sonuncusu ABD'nin bir «yıldırım ordusu» kurduğu ve Basra Körfeziyle Hint Okyanusunda hayati çıkarları tehlikeye girdiğinden de askeri bir müdahaleden kaçınmayacağını açıklamıştır.

ABD emperyalizmi giderek gerilemesinin getirdiği dehşetle, çıkarları için ortalığı kan ve ateşe boğarak dünya barışını tehdit etme noktasına gelmektedir.

ABD emperyalizminin İran deneyiminden sonra Ortadoğu bölgesinde işlerini tesadüflere bırakmıyarak buradaki egemenliğini devam ettirmek için her türlü çareye başvurabileceği görülüyor.

Ancak emperyalizmin kanlı planları sökmeyecektir. Çünkü, dünya sosyalist sistemi ve barışsever halkları emperyalistlerin bu sevdalarını kursaklarında bırakacak güçtedirler. Ve her geçen gün daha da güçlenmektedirler.

SOVYETLER «YILDIRIM ORDULARI» KONUSUNDA ABD'Yİ UYARDI

Sovyetler Birliği, ABD' nin Basra Körfezi ve Hint Okyanusunda bir müdahale ordusu kurma hazırlıklarını sert bir şekilde eleştirmiştir. Sovyet Komünist Partisi Merkez Komitesi organı Pravda'da çıkan bir yazıda ABD'nin yeni planlarının ABD'nin kendisi için olduğu kadar dünya barışı için de ciddi sonuçlara yol açabileceğine dikkat çekilmiştir.

Sovyetlerin ABD emperyalizminin yeni saldırgan planlarına karşı gösterdiği hassasiyet, aynı zamanda barıştan yana olan bütün insanlığın da duygularının dile gelişidir. Çünkü, şimdiye kadar yaşanan deneyler bir emperyalizmin her zaman acı ve zulüm getirdiğini kanıtlıyor. Bu nedenle, barıştan yana olanlar emperyalizme yeni felaketler getirmesini önlemek için yoğun bir mücadele içindedir. Başka bir deyişle, emperyalizm artık dünya çapında azınlıkta kalmaktadır. Bu nedenle ABD emperyalizminin kendi çıkarları için girişeceği saldırılar karşısında günümüzde en büyük güvence Sosyalist Sistem ve barışsever dünya halkları olmaktadır.

EĞİTİM KÖŞESİ

Uluslararası İşbirliği

Egemen sınıflara bakılırsa, her ulus önce kendi çıkarını düşünür ve bu nedenle ulusların çıkarları birbiriyle çelişir.

Bu görüş son derece sakıncalı ve yanıltıcı bir görüştür. Çünkü, her hangi bir ulus, kendi çıkarlarını düşünebileceği gibi, başka ulusların çıkarlarını da gözetebilir. Bütün insanlığın çıkarına olan gelişmeler vardır ve denebilir mi ki; bunlar şu ya da bu ulusun zararınadır.

Ulusların çıkarlarının bağdaşamayacağını ileri sürmek, ancak savaş yanlılarının işidir ve bunlar böylesi bir politika gütmekle kendi çıkarlarını korumuş olurlar. Halbuki, ulusların ortak çıkarları vardır ve bu çıkarların elbirliği ile korunması mümkündür.

Bunun en çarpıcı örneğini barışı güçlendiren anlaşmalarda bulabiliriz. Anlaşmayı yapan iki ülkenin çıkarları bir tek noktada ve karşılıklı olarak korunmuş olur ve bu, bütün insanlığın da çıkarlarının korunması anlamına gelir.

Bu nedenle uluslararasında işbirliği büyük önem taşır. Uluslararası görüşmelerle, ne tek tek ülkelerin sorunları çözülebilir, ne de iki ülke arasında ortaya çıkmış sorunlar olumlu bir çözüme ulaştırılabilir. Halbuki, işbirliği kapıları açık oldukça, görüşmeler yoluyla sorunların büyük bir bölümü çözülebilir.

İki ülke halkının çıkarlarının karşılıklı birleştirilmesi her zaman mümkündür yeter ki bu konuda iyi niyet sahibi olunsun.

Uluslararası işbirliğinin halkların yararına olan bir başka yönü de, iki ülkenin güçlerini birleştirip sorunların üzerine beraberce gitmelerinden doğan kolaylık oluşturur. Çünkü, tek bir ülkenin altından kalkamayacağı kadar büyük sorunlar da vardır ve bunlar ancak ulusların ortak gayretleriyle çözüme kavuşturulur. Mesela, sosyalist ülkelerin her biri, kendi ülkelerini kalkındırmak, insanlarını rahata kavuşturmak için çaba gösterirler ama bu çabalarının yetersiz kaldığı noktada, öteki sosyalist ülkelerle işbirliği yapılarak sorunlar çözülür. KEYK (karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi) uluslararası işbirliğinin en ileri örneğidir.

Ama, farklı yönetimleri olan ülkelerin hep bu düzeyde bir işbirliği yapmaları da beklenemez. Özellikle kapitalist dünya ülkelerinde uluslararası ilişkiler, bir avuç emperyalist ülkenin yararına ve adil olmayan bir temel üzerinde gerçekleşir. Uluslararası işbirliği eğer, gerçekten samimi olarak isteniyorsa, tam olmasa bile, bu adaletsiz ilişkilerin üzerine gitmek ve daha dengeli bir ilişkiler ağı kurmak olanağı vardır.

Aynı şey, kapitalist ve sosyalist ülkeler arasında da geçerlidir. Çünkü dünyada ekonomik bakımdan kendi yağıyla kavrulabilecek tek bir ülke bile yoktur. Olsa bile, bu yokluklar, sıkıntılar getirir. Sıkıntıyı da o ülkenin halkı çeker.

S.Enternasyonal - FKÖ İlişkileri gelişiyor

Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yasser Arafat ile Avusturya Başbakanı Kreisky ve Sosyalist Enternasyonal Başkanı Willy Brant arasındaki görüşmeler sona ermiştir.

Ortak görüşmeden sonra yapılan ortak açıklamada Ortadoğu'da gerginliğin temel nedeninin Filistin sorunu olduğu ve Filistin sorununa adil ve kalıcı bir çözüm bulunmadıkça, bölgede barışın sağlanamayacağı belirtilmiştir. Öte yandan Sosyalist Enternasyonal'le FKÖ arasındaki ilişkilerin sürekli hale getirilmesi prensip kararına varılmıştır.

Avrupa sosyal demokrat partilerinin bazılarının ve Sosyalist Enternasyonal'in FKÖ'nü desteklemeleri olumlu bir girişim olmaktadır. Topraklarına kavuşmak için yıllardan beri mücadele eden FKÖ, artık dünya kamuoyunda giderek daha fazla taraftar toplamaktadır. Öte yandan, emperyalizm ve siyonizm bağımsız bir Filistin devletinin kurulmaması için her türlü çareye başvurmaktadır. Ne ki bu oyunlarına dönek Mısır Devlet Başkanı Sedat'tan başka fiilen pek taraftar bulamamışlardır.

Türkiye'de iktidarda bulunan ve Sosyalist Enternasyonal'e üye olan CHP halen FKÖ'nün desteklenmesi konusunda utangaç tavrını devam ettirmektedir. CHP «tarafsızlık» görüntüsü altında gösterdiği tavırsızlığıyla Ortadoğu'da emperyalizmin ve siyonizmin oyunlarına ve saldırganlığına zımmen destek olmaktadır.

CHP hükümeti dış politikada daha tutarlı bir tavır almak zorundadır. Bunun için de öncelikle FKÖ'nü tanımalı ve emperyalizme karşı mücadele veren Arap halklarının yanında kesin yer almalıdır.

S. ARABİSTAN-LİBYA ORTAK BİLDİRİSİNDE MISIR-İSRAİL UZLAŞMASI KINANDI

Arap ülkeleri arasındaki birlik ve dayanışma ABD emperyalizminin bölge üzerindeki oyunlarının dozu arttıkça daha da güçlenmektedir. Bilindiği gibi, ABD'nin oyuna gelen ve Arap dünyasına ihanet ederek İsrail'le uzlaşan Mısır devlet Başkanı Sedat'ın karşısına bütün Arap ülkeleri hep birlikte çıkmışlardı. Mısır-İsrail uzlaşmasının ardından ABD ile iyi ilişkileri olan S. Arabistan ve Arap emirlikleri de diğer Arap ülkeleriyle giderek daha sıkı bir işbirliğine girdiler. Böylece ABD'nin Ortadoğu'da oynamak istediği oyunlar daha başından hüsrana uğradı. Mısırı «kazanan» ABD emperyalizmi diğer eski dostlarını karşısına almaya başladı.

Son olarak S. Arabistan ve Sosyalist Libya'yı ziyaret ederek bu konuda görüşmeler yaptılar. Görüşmelerin sonunda yayınlanan ortak açıklamada, Mısır-İsrail anlaşması kınanarak, Filistin halkının haklarını hiçe sayan, Arap ve İslam dünyası ile Arap birliği yasasına ters düşen bu anlaşmanın ve tüm sonuçlarının reddedildiği belirtildi.

GERÇEK'in Soda Yürüyüşü Röportajı

18 ay önce başlayan SODA Grevi bütün görkemiyle devam ediyor. SODA işçilerinin geçen ayki Ankara'ya yürüyüşlerinde GERÇEK muhabirleri de bulundu GERÇEK Gazetesinin SODA işçileriyle dayanışma görevini yerine getiren arkadaşlarımız aynı zamanda işçilerle çeşitli söyleşiler yaptılar. Bu ilginç röportajı yayınlıyoruz.

GERÇEK: Şu anda kaç kişi grevdesiniz?

HÜSEYİN PARLAK: 850 işçiyiz.

GERÇEK: Greve gitme nedeniniz nedir?

HÜSEYİN PARLAK: Greve gitme nedenlerimiz, biz çalışan işçiler ortalama olarak 2500 TL. ücret almaktaydık. Bunun dışında birçok sosyal hakkımız işveren tarafından verilmemekteydi. Ayrıca soda ithali ile dövizlerimiz yurt dışına gittiği ve ithal soda işvereni için daha ucuza geldiği, daha çok kâr bıraktığı için, tüm haklarımız ve yurdumuzun çıkarları nedenleri ile 18 ay önce grevimizi başlattık, sürdürüyoruz.

GERÇEK: İşveren konusunda bilgi verir misiniz?

İŞÇİLER: İşveren, yüzde 80 sermayesi İş Bankası ve Şişe-Cam'dan oluşan Holding ve geri kalan sermayesiyle Sümerbank ve Sigorta Şirketleridir.

GERÇEK: Grev süresince hükümetin ve işverenin tavrı ne oldu?

TAHSİN TOPAL: Bu konu Türkiye'nin sosyo - ekonomik yapısı ile ilgili bir özellik taşır. Biz greve başladıktan sonra, iktidarda bulunan hükümet soda ithaline izin vererek baştan işveren tarafında kesin tavrını almaya başladı. Grevimizi, sağlık koşulları öne sürülerek 5 ay erteledi. Yani «Ben bunu üretim nedeniyle erteledim» demiyorsa da, erteleme sonunda 857 işçinin iş akdini feshetmiştir. Erteleme süresinden sonra yasal bir sendikanın, yasal bir grevinde grev gözcüsü mahkeme kararına dayanarak kapıya dikilmiştir.

GERÇEK: Grev süresince amacınızı ve isteklerinizi kamu oyuna duyurmak için başka yollara başvurdunuz mu? Nelerdir?

İŞÇİLER: Evet, her zaman olduğu gibi dayanışma için kardeş sendika ve demokratik kuruluşlara çağrıda bulunduk. Bizim sorunlarımızı duyurmak için 31 Mart 1979'da yaklaşık 40 000 kişinin katıldığı bir yürüyüş yapılmıştır.

GERÇEK: İşyerinde dayanışmada olduğunuz, emekçiler var mı? Grevden kopanlar oldu mu?

TAHSİN TOPAL: Evet, dayanışmada olduğumuz, işveren uşaklarının dışında ezici bir çoğunluk, mühendis ve teknisyen baştan beri bizimledir.

GERÇEK: Sizin yerinize başka işçiler alındı mı? Alındıysa tavırları nedir?

TAHSİN TOPAL: Alındı. 250 kadar Mersin Çukobirlik'ten, Adana - Osmaniye'den, Tariş'ten, İstanbul'dan ve Türkiye'nin belirli yerlerinden faşistler alındı. Bunların içerisinde kaatiller vardır, birisi ÜGD Başkanı olan iki kişi yakalanmıştır. Sakın bunları işçi olarak tanımayın! Bunlar işçi sınıfı ve insanlık düşmanlarıdır. Çünkü, işverenle kesin anlaşmalarla buraya gelmiş «besleme» lerdir.

GERÇEK: İthal ile yerli üretim soda hakkında ne düşünüyorsunuz?

TAHSİN TOPAL: Türkiye'de soda daha pahalıya mal oluyor. Dışardan gelen ise daha ucuza alınmaktadır. Dışardan 4 TL'ye alınmakta, yerli üretim 7-8 TL'ye mal olmakta, piyasada 80-90 TL'ya satılıyor. 300 TL'ye çıktığı da oluyor.

Muhabirlerimizin sorularına grev konusunda bu cevapları veren işçiler, yürüyüşün başlaması ve Gölbaşına kadar olan gelişmeler hakkındaki soruları da şöyle cevaplandırdılar:

GERÇEK: Yürüyüş biçimindeki eylemi neden seçtiniz? Yürüyüşe ne zaman ve kaç kişiyle başladınız, katılanlar arasında kadın işçilerin sayısı hakkında bilgi verir misiniz?

HÜSEYİN PARLAK: 18 ayı bulan grevimiz belli oranda kamu oyu oluşturmasına rağmen yine de hükümetin bu konudaki olumsuzlukları nedeniyle biz işçiler yürüdük. Sesimizi Ankara'dan Türkiye'ye duyurabilmek için, sorunlarımızı ve önerilerimizi Meclise getiriyoruz. Yürüyüşümüz 21.6.1979'da 250 kişilik kortejle yola çıktı. Kadın yürüyüşçülerimiz 15 ve 5 de çocuk yürüyüşçümüz vardır. Bir kadın işçi düşerek yaralandı, şimdi hastanededir.

GERÇEK: Yolda karşılaştığınız güçlükler ve engeller oldu mu? Ayrıca olumlu davranışlar ve dayanışmalarla karşılaşıldı mı?

İŞÇİLER: 5 gündür yürüyüşdeyiz, çeşitli engellerle karşılaştık. Konya'nın Kulu kazasında ihtiyacımızı karşılamak için çarşıya çıkan bir işçi arkadaşımız saldırı sonucunda yaralanmış, gerekli sağlık müdahalesinden sonra tekrar yürüyüşe katılmıştır.

Silifke'de «sözde güvenlik» görevlilerinden birisi bizlerin «normal insan olmadığımızı» söyledi. Ayrıca bizleri psikolojik olarak yıldırmak amacıyla Konya Valisi Konya sınırına girmeden yapılan görüşmede «Slogan atarsanız, dışınızdaki insanlarla ilişki kurarsanız sizi taratırım. Bu da beni sorumlu kılmaz» şeklinde konuştu. Bunun kimi sorumlu kılacağını bizler biliyoruz!

Fakat tüm bu olumsuz karşı koymalar karşısında, uğradığımız her yerde tüm halk ve diğer kuruluşlar tarafından büyük sevgi ile karşılandık, ugurlandık. Kırkışla köyünde ayran verildi, Tavşancalı kasabasında, Cihanbeyli'de, Karaman'da ve diğer tüm yerlerde bizi coşku ile karşılayan insanların büyük bir çoğunluğu «biz CHP'ye oylarımızı bunun için vermedik» ve «bundan sonra sahte umut tüccarlarına oy vermeyeceğiz» diyerek düşüncelerini dile getiriyorlardı. Son olarak Ankara'ya girmek üzereyken sermayenin korkusu had safhadaydı. Bu nedenle şehre sokulmadık. 5 gündür Gölbaşı ilçesinin 5 km kadar yakınında konaklamış durumdayız.

GERÇEK: Eyleminizin son durumu ve görüşmeler hakkındaki gelişmeler ne düzeydedir?

İŞÇİLER: Biz başladığımız kararlılık ve disiplinle mücadelemizi sürdürüyoruz. Tüm isteklerimiz gerçekleşmediği sürece tavrımız nettir. Daha önceden bizle görüşmek istemeyenler şimdi ise 10 kişilik temsilci komite ile görüşmek istemektedirler. Fakat biz sorunlarımızı hep bir ağızdan haykıracağız. Kararlıyız ,onurlu dayanışma örneğinde yürüyoruz.

GERÇEK: Uzun süreden beri vermiş olduğunuz direniş mücadelesinde başka bahsedeceğiniz noktalar var mı?

İŞÇİ AHMET: Söz edilecek önemli noktalar da vardır. Özellikle son üç ay içerisinde, «GERÇEK» gazetesi ve diğer haftalık demokratik yayınlar direnişimizle yakından ilgilendiler. Fakat günlük basın ve TRT bilinçli olarak ambargo uygulamış, ilgilenme ihtiyacı bile duymamışlardır. Ayrıca Sendika yönetimi dayanışmaya gelen kitle örgütlerine farklı şekilde davranmaktadır. Bu konuda kendi dışında olan görüşlerdeki unsurlara sekterlik ve grupçuluk yapmaktadır.

30.6.1979'a kadar olan 18 aylık direnişlerinde sorularımız karşısında bu cevapları aldık. Güncel konularda da kendilerinden düşünceleri sorulduğunda şu şekilde değindiler:

GERÇEK: Şu anda tüm dünyanın ilgilenmekte olduğu SALT-2 antlaşması ve ülkemizi doğrudan ilgilendiren U-2 uçaklarının uçuş konusu hakkında görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

İŞÇİLER: İşçi sınıfının baştan beri en doğru tespiti olan «Barış içinde birarada yaşama» politikasının ve onun en tutarlı savunucusu Sosyalist Sistemin yanındayız. SALT-2, barış düşmanı emperyalist güçler ve Çin yönetimine verilmiş bir ders olacaktır.

U-2 uçakları emperyalizmin «leş kargaları» dır. Biz bağımsızlığımızı tehdit eden her türlü baskı ve tertibin karşısındayız. Bu gerçeklerden dolayı haykırıyoruz:

SALT-2'ye EVET, U-2'ye HAYIR!

GERÇEK: İşçi sınıfı politik hareketi ve dağınıklığı konusunda görüşleriniz nedir?

İŞÇİLER: Bugün bizim de içinde bulunduğumuz direnişin bile güçlü bir politik dayanağı yoktur. Çünkü politik hareket dağınıktır ve yeterli cevabı tek başına verecek yapıda değildir. Önümüzdeki güncel ve tarihi mücadele döneminde sosyalist dağınıklığın bir an önce giderilmesi gerekmektedir. Demokratik hareketin de güçlü ve mücadeleci geleceği buna dayanmaktadır.

Bu nedenle bizi sosyalist birlik ve demokratik işbirliği konusunda biraz aydınlatır mısınız?

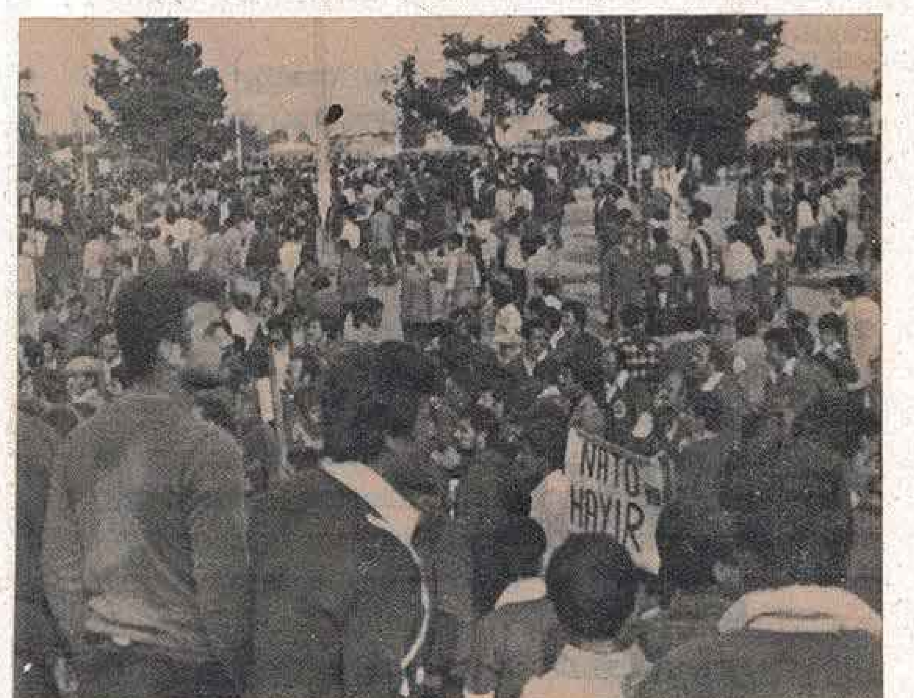
Bu soruyu GERÇEK gazetesi muhabiri arkadaşlar şöyle cevaplandırdılar:

Bu gerçekten önemli ve ciddi sorunuz, işçi sınıfı adına söz eden bütün kişi ve kuruluşları, siyasi partileri şöyle veya böyle ilgilendirmektedir: Sizlerin de belirtmiş olduğunuz gibi sosyalist hareketin dağınıklığından söz etmeye gerek görmüyoruz.

Çünkü bunu «Mısır'daki sağır sultan» bile bilmektedir. Esas konu, sosyalist birlik nedir? Birlik içinde hangi örgütleri görüyoruz? Sorularına verilecek cevaptır. Bu soruyu 5 yıldır «bilimsel» gerçekleri ve ciddi önerileriyle savunan ve kanıtlayansa T.S.İ.P.'dir.

Birlik, siyasi mücadelemizi programının ve ilkelerinin ne olduğunu doğru tah-

(Devamı 4. sayfada)

Soda işçilerinin Mersin mitingi

ANKARA KAYAŞ'TA

Faşist Saldırı ve Cinayetler

Ankara'nın Kayaş bölgesine bağlı Boğaziçi Ege, Dutluk Emekçi mahallelerinde faşist cinayet ve terör geçtiğimiz haftalarda had safhaya ulaştı. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin örgütlenme çalışmalarının yoğun olduğu bu bölgelerde faşistler ve burjuvazi, TSİP lokallerinin bu bölgelerde emekçiler içinde giderek yaygınlaşmasını hazmedememişlerdir.

Saldırı ve cinayetlerini TSİP'e ve emekçi halkımıza yönelten saldırganlar, önce Kayaş Mahallesinde lokali hedef almışlardır. Polis arama bahanesiyle lokal binasını dağıtmış, lokalde bulunan 5 partiliye coplarla girişmiştir.

Daha sonra bu durumdan cüret alan faşist katiller mahalleye saldırmışlar ve mahallede makinalı tüfeklerle terör estirmişlerdir. Polis lokal binasından alınanlara karakolda ve şubede dayak atmıştır. Faşist cinayet çeteleri ve onların maşaları ise saldırılarını devam ettirmişlerdir. Bu sefer de Dutluk Bölgesinde mahalleye ve emekçilere saldırmışlardır. Saldırıda mahalle makinalı tabancalarla taranmış bir emekçinin dükkanı faşistlerce yağma edilmiş, camları kırılmıştır.

Polis bütün saldırılar karşısında kayıtsız kalmış, mahalledeki emekçi halkın sürekli uyarılarına rağmen hiçbir tedbir almamış, hâtta fırsat düşürüp saldırganlarla birlikte davranmıştır.

Dutluk Bölgesinde geceli gündüzlü saldırılarını artıran faşist katiller ertesi günkü saldırıda TSİP'li bir işçinin eşini karnında çocuğu ile birlikte katletmişlerdir. Ve bir kere daha tüm işçilere, emekçilere düşmanlıklarını göstermişlerdir.

Sosyal demokrat hükümetin faşist saldırganlık karşısındaki kayıtsızlığından da cüret alan katiller bu sefer güpe günüdüz Ege mahallesinde ikinci bir defa makinalı tüfeklerle saldırıya geçmişlerdir.

Mahallede yarım saat terör estiren caniller amaçlarına ulaşınca geri çekilmişlerdir.

Halkımız bir defa daha görmüştür ki, faşizm insanlık düşmanıdır. Kayaş bölgesi emekçi halkı bilmektedir ki, bu saldırıların asıl kaynağı Türkiye'nin daha birçok yerinde, Sivas'ta Kahramanmaraş'ta, Manisa'da masum insanlara saldıran, katliam yapan milliyetçi hareket, ÜGD ve onların yerli-yabancı işbirlikçileri, faşist katillerdir.

Boğaziçi, Ege, Dutluk bölgesinde faşist saldırganlığın nedeni, bölge emekçi halkının TSİP örgütü altında her geçen gün İŞ, EKMEK, ÖZGÜRLÜK kavgası için birleşmesidir. TSİP'in bu bölgelerde etkinliği hızla arttığı için bu durum burjuvaziyi ve faşistleri tedirgin etmiştir. Hatta faşistler cinayetlerini açıkça ifade etmektedirler. «TSİP'liler Boğaziçinde lokal açtılar, Ege'de açtılar, yeter bütün bunlar. Kaldıracağız onların lokallerini, köklerini kazıyacağız!» diye tehditler savurmaktadırlar.

Hiç bir güç TSİP'in gelişip güçlenmesini emekçi halkımızın BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ ve SOSYALİZM mücadelesini zafere ulaştırmasını engelleyemeyecektir.

Hiçbir güç TSİP'in ve emekçilerin sesini kısamayacaktır.

Boğaziçi, Ege ve Dutluk halkı TSİP ve diğer devrimci güçlerle birlikte bu saldırıların üstesinden gelecektir.

Çırakların Çilesi Bitmeyecek mi?

Ankara'da Büyük Sanayii'de bir grup oto tamircisiyle konuştuk. Usta ve çıraklardı bunlar. Yağlı tulumlarıyla yağlı ellerini uzatmağa çekindiler önce utandılar. Kendilerine işçilerin, emekçilerin gazetesi Gerçeğin muhabiri olduğumuzu söyleyince yüzlerinde bir parlaklık hissettim. Hepsi çocuk yaşındaydılar. Ana baba hasreti içindeydiler. Fakat hayatı çok iyi biliyorlardı onlar. 12 yaşındaki Nazım, anlatırken belli etmiyor, dayanıyordu, ama ağlıyordu içinden.

Buyurun konuşalım dediler. Bir tabure verdiler altıma, oturduk, başladık konuşmağa.

GERÇEK: Ne iş yapıyorsunuz?

TEVBİL: Gördüğünüz gibi oto tamircisiyiz, Murat servisinde çalışıyoruz.

GERÇEK: Burada kaç kişi çalışıyorsunuz?

TEVBİL: Bu tamirhanede 7 kişi çalışıyoruz. 1 patron, 2 usta ve 4 çırak. Ben burda usta başı olarak çalışıyorum.

GERÇEK: Tamircilikte kaç senedir çalışıyorsun, kaç lira ücret alıyorsun?

TEVBİL: İlk okulu bitirdikten sonra eniştem beni bir tamircinin yanına verdi. 8 senedir çeşitli yerlerde çıraklık yaptım. Şimdi burada usta olarak haftada 1000 lira alıyorum.

GERÇEK: Bu ücret size yetiyor mu?

TEVBİL: Aldığım ücret elbette yetmiyor. Nasıl yetecek bu hayat pahalılığında. Hele son zamlar da buna eklenince yetişilmiyor ardından. Hayatımıza çok zor devam ediyoruz. Ankara'da bir ev kirası en az 1000 liradır. Ekmek - soğan değişmeyen gıda maddelerimizdir. Aldığımız bu para kendimize yetmediği gibi, artık köyde anamız da bizim elimize bakıyor.

GERÇEK: Çıraklardan birine yaklaşıp soruyorum. 12 yaşında olduğunu söylüyor.

— «Nasılsın Nazım, hayatından memnun musun?»

NAZIM: Bir senedir burada çalışıyorum. Aldığım haftalık 325 liradır. Anam, babam köydeler. Akrabalarımın yanında kalıyorum. İsterim ki anam ve babamgil de burda olsunlar, hiç değilse haftada bir elbisemi yıkar anam. Bu yaşta gurbetin çilesine alıştık. Buraya bir sanat sahibi olalım diye geldim. Gurbetin çilesini çekmek çok zor.

GERÇEK: Sigorta ve sendikanız var mı?

TEVBİL: Ben 8 senedir. anlattığım gibi, çeşitli işyerlerinde çalıştım. Hiç birinde ne sendikam, ne de sigortam oldu. Yalnız biz değil. sanayii'de çalışan binlerce çırağın sendika ve sigortası yok. Sabahın 7.30'undan akşamın karanlığına kadar çalışıyoruz. İş kazalarında işimiz allaha kalmış. Araba sehpadayken düşünce ya ölür ya da yaralanırız.

GERÇEK: Hiç böyle bir kaza geçti mi başınızdan?

TEVBİL: Oldu, atlattık. Bir defa, evvelki iş yerinde çırak, kirkonun kolunu habersizce kaldırınca araba üzerime düştü. Zor kurtuldum. Bacağım hafif yaralandı.

GERÇEK: Başka bir diyeceğiniz var mı?

TEVBİL: Olmaz olur mu var tabii. Çıraklık kanunu çıktı diyorlar. Ama biz göremiyoruz, nedir, ne değildir bilmiyoruz. Hiç bir yetkili bize el uzatmadı. Biz çıraklar, bu memlekette esir miyiz. Biz çıraklara sendika ve sigorta hakkı verilmeli, çalışma saatleri düzenli hale getirilmeli. Üzerimizdeki küfür ve baskıya son verilmeli. Yurdumuzda onbinlerce çırağın sorunlarına eğilinmelidir.

Gerçeğe mektup

Halkın Acil İsteği! Solun Birliği

Bilindiği gibi 17 Mayıs 1979 tarihli mektubunda TSİP TİP'e seçim öncesi «somut iş ve eylem birliği» çağrısı yapmış ve bir basın toplantısında da her iki partinin, ülke gerçeklerine dayalı bir program oluşturarak; «Birleşik Sosyalist Parti»sı adı altında birleşmesini önermişti.

TSİP'in TİP'e yapmış olduğu bu çağrı kitlelerin acil istemlerinin dayatması sonucudur, halkın da isteğidir.

Sosyal demokrasiye büyük umut bağlamış olan kitleler, sosyal demokrasinin umut olmadığını anlamış ve hızla sosyal demokrasiden kopmaya başlamıştır. Sosyal demokrasiden kopan kitleler yeni bir arayış içersine girmişlerdir. İşte bu kadar önemli bir durumda Sosyalist Birliğin hâlâ sağlanamamış olması büyük bir olumsuzluktur.

Bunu bütün herkes bilmekte ve görmekte olduğuna göre TİP'in TSİP'ten gelen çağrıyı kulak ardı etmesini bir şansızlık mı, yoksa bir olumsuzluk olarak mı görmek gerekir, henüz bilemiyoruz. Eğer şansızlık dersek, herhalde bilimsel anlayışa ters düşer.

TİP artık kendisini dev aynasında görmekten vazgeçmeli ve gurup çıkarını bir kenara bırakmalıdır. Ayrıca birleşmek ile iltihakın ayrı şeyler olduğunu bilmezlikten gelmemelidir. Kendisini işçi sınıfının biricik partisi ilan eden TİP'in birlik anlayışı da kendi kendisine gelin güvey olmaya benziyor. Ona göre işçi sınıfının biricik partisi TİP'tir. O bölünmediğine göre sol bölünmemiştir. Onların birlik anlayışı budur. Peki solun bölünmemişliğini kabul ettik diyelim, o zaman ne diye TSİP'i birleşmeye çağırıyorsun?

Son sözüm şu olacak.

Artık TİP halkın acil isteği olan solun birleşme talebini gurur meselesi haline getirmekten vazgeçmeli en kısa zamanda bir sosyalist siyasi örgüte yakışan davranış göstermeli, gerçekleri görmelidir.

Ramazan Cerit
Aydın

HÜKÜMETİN İŞADAMLARINA YENİ ÖDÜNÜ

KUR FARKLARI GEÇ ÖDENECEK

Hükümet, ithalat yapan sanayici ve tüccardan, bekleyen transferlerinde devalüasyon nedeniyle ortaya çıkan kur farklarını almak istiyor. İşadamları uzun süre buna karşı çıktılar. Çünkü devalüasyondan önceki TL değeriyle ucuza sağladıkları ithal mallarını «Devalüasyon oldu, ithal malları pahalılaştı» diye halka pahalı satacaklar ya da «üretim maliyetimiz arttı» diye ürünlerine yeni yeni zamlar yapacaklardı. Sonunda hükümet kur farklarının üç taksitte alınacağını bildirdi. İşadamları buna da yanaşmadılar. «Yıkıma» sürüklendiklerini iddia ederek direttiler. Şimdi de hükümetten yeni bir ödün koparttılar. Son alınan karara göre kur farkları 10 taksitte ödenecek.

Böylece hükümet, halkın zorunlu ihtiyaç maddelerine — meselâ süte, vb — bir anda yüzde yüzü aşan zamlar yaptığında kimsenin gözünün yaşına bakmazken, kur farkları sorununda işadamlarına bir «soluk alma» imkânı tanımış oluyor.

Üstelik işadamları bu paraları ödemeyi geciktirdikçe bir başka yönden de daha kazançlı çıkıyorlar. Çünkü hayatın her ay yüzde 10 kadar pahalandığı bir dönemde borçlarını gittikçe değeri düşen parayla ödemiş oluyorlar.

Kur farklarının ödenip ödenmemesi ya da kaç taksitte ödeneceği konusunda bu denli «hassas» olmakta hiç de haksız sayılmazlar, değil mi?

Diyarbakır Sıkıyönetim Tutukevinde Toplu İşkence

(Diyarbakır - Özel)

Sıkıyönetim'in halkımıza huzur ve refah getireceğini, dilinden düşürmeyen yetkililer ve «demokrat aydınlarımızın» kulakları çınlasın.

Doğuda sıkıyönetim uygulamaları her geçen gün yeni boyutlar kazanıyor. Özellikle Mao'cu Aydınlık Gazetesi'nin «Doğuda 15 grup» adlı, bir sürü yalan - dolan ve ihbar dolu dizi yayınından sonra, olağanüstü durum gerçekten de olağanüstüleştirildi.

Bir yandan, devrimci-demokratlar ve sosyalistler üzerinde baskılar yoğunlaştırılırken bir yandan da işçiler üzerinde alabildiğine korku yaratılmaya çalışılıyor. Öte yandan, hergün onlarca helikopter ve askeri konvoy, köylere korku salmaya devam ediyor.

Doğuda kentler ve köyler gerçek anlamıyla bir tutukevini andırıyor artık.

Batman'da TPAO'daki işe almalarda yapılan yolsuzlukları protesto eden işçi adayları askeri güçlerin saldırısına uğramış ve tutuklananlar arasında 40 kişilik bir gurup Diyarbakır Sıkıyönetim Tutukevine getirilmiştir. Daha sonra bu kişileri toplu halde «ifade alıp, konuşturmak» için çıkarmak istemişler, ancak diğer tutuklular ve gözaltındakiler bunun anti demokratik ve yasalara aykırı olduğunu söyleyerek bir yetkiliyle görüşmek istemişlerdir.

Bunun üzerine içeri doluşan süngü takmış askerler savunmasız tutukluları kıyasıya dövmeye başlamışlardır. Bazıları da MİT'e götürülerek işkence görmüşlerdir. Özellikle DİSK 10. Bölge Temsilcisi Zeki ADSIZ ile DİSK Gıda-İş Yönetim Kurulu Üyesi Nadir YEKTAŞ-ın yüzleri tanınmayacak halde bulunmaktadır.

Bu arada kimilerinin görüşmeleri de yasaklanmıştır. Ayrıca edindiğimiz bilgilere göre sivil giyinmiş kimi «kişiler» köyleri dolaşmakta ve yeni Takrir-i Sükûnlar için «olanaklar» yaratmaya çalışmaktadır.

KİM DAHA SOVYET DÜŞMANI?

Maocu TİKP Genel Başkanı Doğu Perinçek Demirel'e « Rusya'ya karşı açık tavır» almadığı için sitem etmiş.

Perinçek Türkeş'le karşılaşsaydı ne olurdu? Herhalde Sovyet düşmanlığı yapma «sorumluluğunu» çok iyi ve açık yerine getirdiği için Türkeş'e ve ülkücülerine şükranlarını sunardı!

gedik taşı

YAĞMA HASAN'IN BÖREĞİ: S.S.K.

İŞVERENLERİN S.S.K.'YA 14 MİLYAR BORÇLARI VAR.

Sosyal Sigortalar Genel Kuruluna sunulan faaliyet raporunda işverenlerin S.S.K.'ya olan prim borçlarının 14 milyar lirayı bulduğu açıklanmıştır.

Bilindiği gibi Türkiye bir işveren cennetidir. Ve işverenlerimiz «Hür demokratik rejim» den bol bol nasiplerini almaya alışmışlardır. İşverenlerin nasiplerine düşenlerden bir pay da gerek işveren olarak kendi ödemeleri gereken, gerekse her ay işçilerden keserek üç ayda bir S.S.K.'ya yatırmak zorunda oldukları sigorta primleridir. Çok namuslu «hür teşebbüs erbabımız» işçilerin tek sosyal güvenlik kurumu olan S.S.K.'nın bu 14 milyarını dilediklerince sermayelerini genişletmek için serbestçe kullanmakta, zaman zaman içlerinden çıkan daha açıkgözleri de sigorta prim borçları fazlalaşınca bir gecede fabrikayı satarak sırra kadem basmaktadırlar. Son günlerde günlük gazetelerde gerek S.S.K. primlerini, gerekse birikmiş vergi borçlarını ödemek için bir gecede fabrika satıp sıvışan fabrika sahiplerinin haberlerine bunun için rastlıyoruz. Bizim dilimizde buna «Yağma Hasan'ın Böreği» denmez mi?

Diyarbakır Sümerbank İplik Fabrikasında Baskı

Sümerbank'a bağlı Diyarbakır İplik Fabrikasında önemli şeyler oluyor. İplik fabrikası işçileri şu sıralarda sarı sendika zincirlerini kırarak DİSK çatısı altında örgütlenme çalışmalarını sürdürmekte.

Bunlar olurken, işveren hiçbir gerekçe göstermeksizin kadrolu 9 işçiyi işten çıkarmıştır.

Bu işten çıkarmaları protesto eden ve çıkarılan işçilerin tekrar işe alınmalarını isteyen işçiler tüm makineleri durdurdu.

Duruma el koyan sıkıyönetim Komutanlığı ve Emniyet Müdürlüğü fabrikada olağan üstü tedbirler aldı. Fabrika sıkıyönetim kuvvetleri tarafından boşaltılarak fabrikadaki çalışmaları 5.7.1979 Perşembe gününe kadar tatil etti.

Burjuvazi bir kez daha işçilerin en demokratik hakları için mücadelesini engellemeye çalışıyorlar. İşveren ve güvenlik kuvvetleri liste hazırlandığını ve daha 50 kişinin işten çıkarılacağını işçilerin yüzüne karşı, hem de gülerek söylemiş ve «uslu durun, yoksa iyi olmaz» diyerek tehdit etmiştir.

Ancak perşembenin gelişi çarşambadan bellidir. İplik Fabrikası işçileri bütün bu anti demokratik uygulamalara ve teröre karşı çıkacak ve geçit vermeyecektir. İşçiler bu konuda alabildiğine kararlılar.

Gerçek Muhabiri
Fahri Eryılmaz

Soda İşçileri

(Baştarafı 2. Sayfada)

lillerle tespit ederek, bu konuda herhangi bir grupçuluk ve faydacı çıkar gözetilmeden ele alınarak gerçekleştirilmelidir.

Bu, meselâ T.İ.P.'in iddia ettiği gibi «bir siyasi örgütün kapanıp, diğerine geçmesi» anlamında değildir. Bunun savunucuları, T.S.İ.P. ve T.İ.P arasında önemli ideolojik ve program ayrılıklarının olmadığını ispatlamak zorundadırlar. Çünkü T.S.İ.P.'in 5 yıldır var olup her geçen gün güçlenmesi, kendisinin T.İ.P.den ayrı bir durumunun var olduğunu kanıtlamaktadır. T.S.İ.P. birlik önerilerinde samimi ve bilimsel ilkelere dayanan ciddi bir yaklaşımla davranmaktadır. Tüm bunları göz ardı etmeden birliğin gerçekleşmesi işçi sınıfı ve emekçi halkımızın «dört gözle» beklendiği bir gerçektir.

Demokratik işbirliğine gelince: her işbirliği ve birliğin kendine göre bir alanı olduğu gibi, D. İşbirliğinin de bir alanı vardır. Öyleyse ikisinin birbirinden ayrı şeyler olduğu somut bir gerçektir. Demokratik işbirliği Anti-Faşist ve (sağlanabilinirse) Anti - Emperyalistlerin birlikte davranmalarıdır, buna ise sosyalist birlik denilemez. Buna dayanılarak 14 ekim kısmî senato seçimlerinde bu işbirliği çok faydalı olabilecek bir yapı taşımaktadır. Kısaca sorunuz bu şekilde açıklanabilinir.

İşçiler: Sosyalist birliğin âcil olarak, özellikle seçimlerden önce sağlanması bizlere verilecek olan en büyük MÜJDE olacaktır.

GERÇEK: Devrimci mücadelenizde GERÇEK gazetesi olarak sizlerle sonuna dek kolkolayız. Ayrılırken bizden bir istek ve öneride bulunacak mısınız?

İŞÇİLER: Kavgamız ortaktır, kavganız kavgamız olacaktır! Yürüyüşümüzü karşılamak ve dayanışma için yaptığınız ziyaretinize teşekkür eder, sizleri kardeşçe selâmlarız.

ZAFER SODA İŞÇİLERİN OLACAKTIR!

BİZİM SINIF

SEYDALİ

Safranbolu Belediyesinde Şanlı «Grev»

Bugünlerde Safranbolu'nun havası bir başka esiyor. Alışılmışın dışında bir hava. Tertemiz ve anlamlı bir hava. Safranbolu belediyesi işçileri greve gitmişlerdi. Davullar bir taraftan çalıyor, işçiler gülüyor oynuyorlar. Belediye işçileri DİSK'e bağlı Genel-İş üyeleri. Zonguldak ilinde ilk grevleri bu... İşçilerin yüzlerinde mutluluk, gözlerinde kararlılık okunuyordu. Yaptıkları işin bilincindeydiler. Artan hayat pahalılığına, sömürüye ve zulme karşı ekonomik ve sosyal yaşamlarını biraz daha iyileştirmek istiyorlardı belediye işçileri... İşverenle toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma olmamıştı. Halbuki istedikleri bir kilo et parasıydı. Ama işveren «çok»! demişti. Bunun üzerine işçiler, dikmişlerdi grev bayrağını. İşvereni bir korkudur almıştı. Grev kırıcılığı yapacaktı. Meclis üyeleri ile kol kola girerek bu yola baş vurdular. İşçiler «emek en yüce değerdir» «işçiyiz güçlüyüz» «hak verilmez alınır» diyorlardı alacaklardı da...

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) Karabük ilçe örgütü grevdeki işçileri ziyaret ederek onlarla görüştü.

— Adınız?

— Mehmet Akıncı.

— Görevinizi öğrenebilir miyiz?

— Sendika 2. başkanıyım.

— Ne zaman «GREV» kararı aldınız?

— 30.6.1979 günü saat gece 03.00'de.

— Greve gitmenizdeki sebep nedir?

— İşverenin çok katı tutumu ve anlaşma yoluna hiç yanaşmaması.

— Toplu sözleşme görüşmelerine ne zaman başlandı?

— 3.1.1979 dan geçerli olmak üzere başlandı. 2. oturum sonunda görüşmeler işverenin katı tutumu sonucunda uyuşmazlıkla noktalandı. Uyuşmazlık kurulunun verdiği kararı her iki taraf kabul etmedi. Zaten 107 madde ile görüşmelere başlamıştık.

— Ücret olarak ne istemiştiniz?

— Çok fazla değil. Zaten bundan evvel 110-145 lira günlükle çalışıyorduk. Yeni asgari ücretle beraber 180 lira oldu. Bizim istediğimiz 1. yıl 190, 2. yıl 175 lira idi. Bir kilo et parası bu. Onu da bu fiyatla bulabilirsen. Ya 5-6 çocuğu olanlar ne yapsın? Aç mı dursun? Sorarım size, bu kadar insanlık dışı bir şey olur mu? Türkiye'de bizim gibi düşük ücretle çalışan bir yer daha yoktur. Bunu biliyorlar, ama yine de aç kalmamızı istiyorlar.

— İşverenin siyasi durumu nedir?

— CHP'lidir. Üstelik işçiden yana olduklarını söylerler hep.

— Kaçıncı bölgeye bağlı şubeniz?

— 9. bölgeye bağlıyız.

— Grevde kaç işçiniz var?

— Elektrik-su hariç, 54 işçi.

— Başka söyleyecekleriniz var mı?

Yaşamımızı biraz daha iyi iyileştirmek, sömürüyü sınırlandırmak, insanca yaşamak içindir. Bizim grevimiz işverene karşıdır.

Bunu halk bildiği için bizi destekliyor. Ayrıca tüm demokratik kuruluşlar da desteklemektedir. Şunu tüm arkadaşlarım adına kamuoyuna açıklamak istiyorum: Her türlü bozguncuya karşı sonuna kadar yılmadan mücadele edeceğiz. Mutlaka haklı davamızı kazanacağız. Ayrıca Karabük'ten gelip bizi dertlerimizi dinleyen ve dayanışmasını sürdüren Türkiye Sosyalist İşçi Partisine de çok teşekkür eder, emekten emekçiden yana olanlara selamlarımızı iletiriz.

— Bizler de çok teşekkür ederek, mücadelelerinde başarılar dileyip ayrılıyoruz. Ancak biz ayrıldıktan bir kaç saat sonra Safranbolu MHP ilçe başkanı avukat (!) Yaşar Kılıç bir grup faşistle birlikte grevcileri ziyaret etmiş. Amacı CHP'li belediye başkanının yıpranması için işçilere şirin görünmek. Ancak işçiler, bunu anlamışlar. İşçilerden yüz bulamamışlar.

Son günler faşist milliyetçi hareketin toplumdan hızla tecrit olduğu günler. Yalanla, demogoji ile kendine uçurumda boşuna tutunacak yer arayanların son çırpınışlarıdır hep bunlar! İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız bu tür girişim ve tertipleri boşa çıkaracak bilinçte ve güçtedirler.

GERÇEĞİN DİLİ

ABDİ İPEKÇİ'NİN KAATİLİ NECİYMİŞ?

Abdi İpekçi'nin katili olarak yakalanan ve gazeteciler önünde âdeta göğsünü gere gere suçunu itiraf eden kişi baya ağzı lâf yapan bir genç. Çat pat «faşist», «goşist», «terörist» gibi lâflar ediyor. «Sömürü»ye ve «bozuk düzen»e de karşıymış! Hattâ bir ara yabancı ülkelere gidip orda okulda «terörizm» öğrenmeyi bile düşünmüş! Abdi İpekçi'yi de sırf bu düzeni savunduğu için öldürmüşmüş! Yoksa kendisi, yıllardır sağcılarla arkadaşlık ediyormuş, memleketinde anasının, kardeşlerinin evinde Türkeş'in boy boy fotoğrafları ve MHP yayınları varmış, suç aleti tabancayı da poliste kendi ifadesine göre İstanbul MHP İl merkezinde bir MHP'liye teslim etmiş ama, yine de asla ve kat'a ne sağcıymış ne de solcu!

«Evet, Abdi İpekçi'yi vatan millet aşkına ben öldürüm!» diyen genç kaatile dersini iyi öğretmişe benziyorlar. İstanbul'da yine hep ülkücü faşistlerin gittiği bir kahvede yakalanmazdan önce bir iyice doldurulduğu, kurs gördüğü ortada

Lâkin ne var, böylesi «ne sağcı, ne solcu» «bireysel eylemci» tiplerin yürek pekliği genellikle yakayı ele verinceye kadar sürer. Bir kere yakayı ele verdiler mi, tüm kamuoyunun suçlayıcı dikkatini üzerlerine çevrilmiş gördüler mi, hele güvendikleri dağlara kar yağıp da ağababalarının iktidar hayalinin yerini tekbaşlarına «bireysel» olarak görecekleri cezanın korkusu aldı mı, hepten foslarlar. Kaçakken onları ayakta tutan güven balonunun patlamasıyla bu defa günde belki bin kez zihinleri meşgul eden düşünce «doldurușa geldikleri» olmaya başlar.

Olacağı da budur! Abdi İpekçi'nin kaatili cezasını bireysel olarak çekmeye, göreceksiniz hiç de razı gelmeyecek. Onu doldurușa getirenleri bir bir açıklayacak. Onlar o zaman istedikleri kadar «Bu adam içimize sızdırılmış bir MİT ajanıdır!» diye feryat etsinler. Cinayet şebekelerine tetik çektiren ellerin onlara ait olduğu böylece bir kere daha en çarpıcı bir biçimde doğrulanmış olacak.

Halk düşmanı faşist milliyetçi hareketin tabutuna çakılacak çivi sayısı hızla artıyor!

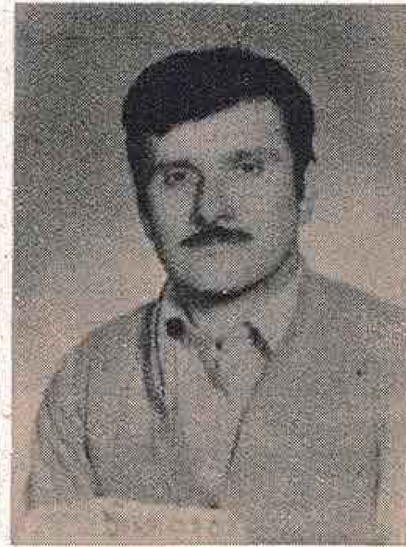

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Küçük İşletmelerdeki İşçiler Vahşice Sömürülüyor

Küçük işletmelerde çalışan kadın, erkek ve çocuk işçiler, iş güvencesinden yoksun ağır çalışma koşullarında vahşice sömürülüyorlar. Amasya'da Eyüp İşçimen'e ait kiremit ocaklarında çalışan işçiler, sigortasız, her an bir iş cinayetine maruz ve yasadışı iş koşullarında yıllardır çalıştırılıyor. GERÇEK gazetesi, bu işçilerle görüşerek onların sorunlarını okurlara iletmeyi bir görev saydı.

Kemal AHÇI

Hasan AYLAK

GERÇEK: Kemal arkadaş, yaşınızı ve kaç yıldır ocakta çalıştığınızı öğrenebilir miyiz?

K. AHÇI: 38 yaşındayım. Yaş 18 dedi, ben bu İşçimenler'deki çalışmaya başladım. İlk işe girdiğimde patron, şimdikilerin babası Eyüp İşçimen idi. İşte bu seneye kadar çalıştım. Bu sene de çalışmak istiyorum, almadılar, kovdular beni.

GERÇEK: Kovmalarının nedeni olarak ne söylediler?

K. AHÇI: İşi başından anlatayım ben size. Bunlar beni ilk işe alırken dediler ki, «senin sigortanı aksatmayacağız hiç, seni buradan emekli edeceğiz, fakat sen de devamlı olarak burada çalışacaksın.» Ben sevindim buna. Ve hiç aksatmadan bunca yıldır çalıştım, işin zorluğuna, küfüre, azara boyun eğdim, çalıştım. Benim çocuklar Yassıçal'da dururlardı, ben Amasya'da çalışırdım. Bu sene yevmiyemizi biraz fazlalaştırmalarını istedik, onlar 135 lira veririz dediler. Biz de arkadaşlarla birlikte 150 lira istedik. Hayat çok pahalılaştı, asgari ücret de arttı dedik. Patron kabul etmedi ve bizi işe almayacağını, kovduğunu söyledi. Aslında esas sebep sadece bu da değil. Geçen sene, ocakta bizim kasabadan bir genç işçi arkadaşımız ölmüştü. İşveren suçluydu, ben de olayı olduğu gibi görmüştüm ve mahkemede de gördüklerimin hepsini anlatmıştım. Ta o zamandan bana kin gütmeye başladılar. Ücretime zam istemem de işin tuzu biberi oldu.

GERÇEK: Peki, bu ölüm olayı üzerine bir şey olmadı mı patrona?

K. AHÇI: Ne olacak ki? hiç bir şey de olmadı. Boşuna mı demişler, «zengin dağdan yolunu aşırır, fakir düz yolda şaşırır» diye. Babasına 100 bin lira kadar para verdiler, hanımına ve çocuklarına maaş bağlattıracaklarını söylediler, davayı kapattılar böylece. Basının ilgilenmesini de engellediler.

GERÇEK: Ocakta ücret durumu nasıl?

K. AHÇI: 1959'da işe başladığımda yevmiyem 2 lira idi. En son geçen sene 110 liraya çalıştırdılar. Bu sene de 135 dediler, biz de söylediğim gibi 150 istedik, vermediler.

GERÇEK: Tüm çalışanlar aynı ücreti mi alıyor?

K. AHÇI: Hayır. Bu dediğim ücretten çok az insan alıyor. Meselâ, kadınlar ve çocuklar çok düşük paraya çalıştırılırlar her sene. Çocuklar geçen sene 45 liraya çalışıyordu, bu sene 60 lira yapmışlar. Kadınlar da geçen sene 75 lira idi, bu sene 80 lira ücret veriyorlar. Güzün daha çok işçi gerekiyor. O zaman da köylerden ucuz işçi topluyorlar.

GERÇEK: Çocuklar kaç yaşlarındalar?

K. AHÇI: 12-13 yaşında birçok çocuk var. Ocakta 100 kadar işçi çalışır. Bunların 40 kadarı kadındır. Bir o kadarı da 12 _ 15 yaşlarındaki çocuklardır.

GERÇEK: Ocakta işçilerin sigorta durumundan da bahseder misiniz?

K. AHÇI: Bir kere çocukların hiç birisi sigortalı değil. Yine diğer çalışanlardan sigortalı olanlar ellerin parmakları kadar var-yok. Sigortalı olanlarınki de hileli.

GERÇEK: Peki, siz işçiler sigortaya gidip araştırıyor musunuz sigorta priminizin ödenip ödenmediğini?

K. Ahçı: Yiğit olan gitsin de sorsun! Amasya sigortadan adamını ayarlamış. Sigortada Remzi isminde birisi var. Biz işçiler sigortaya gidip de birşeyler araştıracak olursak, haberi hemen Mehmet Bey'e gidiyor. O da tutup atıyor işten.

GERÇEK: Sigorta müfettişleri geldiğinde durumu anlatmıyor musunuz?

K. AHÇI: Kim anlatacak ki! Patron müfettişin geleceğinden haberli oluyor çoğunlukla. Bütün işçilere önceden tembih ediyor. Parola bir düdük. O düdük öttü mü, hemen ırmak kıyısına koşacaksınız diyor. İşçiler de öyle yapıyor. Az buçuk sigortasını ödedikleri kalıyorduk orada. Bize de önceden öğretiyordu ki «müfettiş sorarsa, pazar günü çalışmıyoruz, çalışsak da çift yevmiye alıyoruz. Bayramda çalışmıyoruz, çalışsak da çift yevmiye alıyoruz. Elbise, ayakkabı alıyoruz» diyeceksiniz diyordu. Biz de aynısını söylüyorduk. Bazı seneler hiç müfettiş gelmediği de oluyordu, geçen sene gelmedi meselâ.

GERÇEK: Sizin de işten atılanlardan olduğunuzu öğrendik. Siz kaç senedir çalışıyordunuz?

Hasan AYLAK: Ben 30 yaşındayım. 1968'de girdim İşçimenlere. Yani, 11 senelik çalışmışlığım var. 5 sene sigortalı olarak gösterildiğimi duydum.

GERÇEK: Kemal arkadaşın anlattıklarını dinlediniz. Sizin ayrıca söyleyecekleriniz nelerdir?

H. AYLAK: Dediklerinin hepsi tastamam doğrudur. Hatta az bile söyledi bazı şeyleri. Mehmet Bey işe giren herkesten nüfus cüzdanını alır. O seneki iş bitmeden de vermez. Niye? Ocaktan çıkıp da başka bir şehre çalışmaya gitmesinler diye. İşe alırken herkesle peşin pazarlık yapıyor. Orağın, harmanın varsa işe almam, diyor. Eğer, bir işçi orağa, harmana giderse, onun 15 yevmiyesini kesiyor.

GERÇEK: Ücret ve çalışma koşulları hakkında anlatacaklarınız var mı?

H. AYLAK: Tabii var. Ben 10 lira yevmiye ile işe girdim. Geçen sene 110 lira verdi. Bu sene de 150 istedik, vermedi. Bunca yıldır çalıştım, ne elbise verildiği var, ne yemek. Bir tas yoğurt dahi verdiklerini görmedim. Pazarımız, bayramımız olmadı. Günde, yemek istirahati haricinde tamam 9 saat çalıştırıyor. İş sabah 8'de başlıyor, 6'da bitiyor. Saat 9'da gelsen işe almıyor. Fazla çalıştırdığı gibi, bir defa olsun fazla mesai ücreti verdiği olmamıştır.

DİSK Hürcam-İş Sendikası Kristal-İş'e Birlik Çağrısı Yaptı

DİSK'e bağlı Hürcam-İş Sendikası cam işkoluna tek sendikada birliğin sağlanması için Türk-İş'e bağlı Kristal-İş sendikasına birlik çağrısında bulunmuştur.

Hür Cam-İş, cam işkolunda yıllaran beri bölünmüşlüğün devam ettiğini ve bu bölünmüşlüğün cam iş kolunu elinde bulunduran şişe-cam tekeline büyük yararlar sağladığını ve cam işçilerinin her toplu sözleşmede bunun acısını çektiğini belirterek, cam iş kolunda sendikal birliğin sağlanmasının ertelenemiyecek bir görev olduğunu vurgulamıştır.

Hür Cam-İş sendikası Yürütme Kurulu basına yaptığı açıklamada birliğin temelinin «Sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri çerçevesinde» oluşacağını belirtmiştir. Hür Cam-İş Sendikasının açıklaması şöyle son bulmaktadır. «Türkiye işçi hareketinin tek konfederasyon ve 16 işkolu üzerinde birlik mücadelesine sendikamız Hür Cam İş üzerine düşen görevleri sonuna kadar yerine getirmeye çalışacaktır. Sendikamız bunun bilincinde olarak cam işkolunda işkolu düzeyinde birliğin sağlanması için sonuna kadar uğraşacaktır.»

Sendika Yöneticileri Sendikal Birliği Parçalamaya Çalışıyorlar

DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ SENDİKASINDA DİSK İLKELERİ ÇİĞNENİYOR

DİSK'e bağlı Devrimci Sağlık-İş Sendikası, Türk-İş'e bağlı gangster sendikacılık yöntemleri uygulayan Sarı Sağlık-İş Sendikası'na karşı kurulmuş ve sağlık emekçilerinin gelişmesi için kıyasıya mücadele verdikleri bir sendikadır. Ancak bu sendikanın yönetimine gelen sağlıksız unsurların, bilim dışı uygulamaları nedeni ile DİSK çatısı altında toplanmak isteyen çok sayıda sağlık emekçisinin birlik ve mücadelesine ket vurulmaktadır. Adana SSK Hastahanesi sağlık emekçileri de yıllardır amansız bir mücadele vererek gangster sendikadan ayrıldı ve DİSK'e bağlı Devrimci Sağlık-İş Sendikasına geçtiler. Sendika Adana Şubesi kongresindeki olan bitenleri ise işçiler kendi ağızlarından aşağıdaki mektupla DİSK yöneticilerine bildirdiler.

«Bizler işçi sınıfı doğrultusunda mücadele vermeye çalışan Adana SSK Hastahanesi işçileriyiz. İşkolumuzda Türk-İş'e bağlı ve içinde faşistlerin de bulunduğu sarı Sağlık-İş Sendikasına karşı sınıf sendikacılığı doğrultusunda mücadelemiz 1975'lere kadar uzanır. 1978 de bu mücadelemiz DİSK'e bağlı Devrimci Sağlık-İş Sendikasında somutlandı. O sıralarda bağımsız Tüm Has-İş Sendikası da bölgemizde bulunmasına rağmen Devrimci Sağlık-İş Sendikasını seçmekte tereddüt etmedik. Gerçi bu sendikada da merkezi düzeyde ve bilim dışı olumsuzlukların farkındaydık. Fakat hareket noktamız işçilerin birliğinin sendikal planda DİSK'te temsil ediliyor olması idi.

22 Şubat 1979 tarihinde Devrimci Sağlık-İş Adana SSK hastahanesi ve Karşıyaka dispanseri işyerlerinde resmen yetkiyi aldı. O sırada sendikanın atama bir Adana şube yönetim kurulu bulunuyordu ve binası olmadığından DİSK 2. Bölge Temsilciliğinde örgütlenme çalışmaları yürütülüyordu. Başlangıçta 2 işyerinde toplam 600 kadar işçi varken yeni bir işçi-memur ayırımı uygulanmasıyla işçi sayısı 400'e düştü. Sendikamız tüzüğüne göre 500'den fazla üyenin bulunduğu şubelerde kongreler delege usulüyle, 500'den az olan şubelerde ise tüm üyelerin katılımıyla yapılır. Bu durumda Adana şubesinde doğrudan kongrenin yapılması gerekirken merkezin yanlış kararlarıyla delege seçimine gidildi. Nisan ayı içinde yapılan delege seçimine iki liste katıldı. «İlerici Demokrat Birlik» listesine karşı diğer isimsiz liste seçimi iki oy farkla kazandı. Kazanan bu liste «DEV-GENÇ» eğilimlilerin öncülük ettiği listeydi ve aynı eğilimdeki genel merkez yetkililerinden (D. Düzgün Halis - Genel Sekreter) geniş destek görmüştü. Ayrıca işçi sınıfı mücadele ilkeleriyle bağdaşmayan çeşitli uygunsuz davranışlar içine girilmişti. İşçiler tehdit edilmişti. Her gün hastahaneye işçi olmayan kişiler geliyor baskı yapıyorlardı. Ne yazık ki bunların başında da sendikamızın genel sekreteri bulunuyordu. En önemlisi de Karşıyaka dispanseri işçilerine oy kullandırılmamıştı. Bütün bu uygunsuzluklara DİSK 2. Bölge Temsilcisi ve elemanları bizzat şahit olmuşlardır. Daha sonra da başta delege seçiminin daha önce de belirttiğimiz gibi tüzüğe aykırı oluşundan ve diğer olumsuzlardan dolayı ısrarımız sonucu delege seçimi iptal edildi.

1 Temmuz 1979 günü kongremiz yapıldı. Kongre çalışmalarını genel sekreter Düzgün Halis bizzat yönetti. DİSK'in mücadele ilkelerine ve anlayışına aykırı, sağlık işçilerine layık olmayan bir kongreydi bu. Günlerce önceden işçilere baskı ve tehdit yapılmaya başlanmıştı. Kongreden 15 gün önce atama şube yönetim kurulu başkanı Refik Ball işçi olmayan kişilerce hastane içinde saldırıya uğradı. Yine aynı günlerde MYK üyeleri Yakup Göktaş ve İsmail Özgül aynı kişilerce hastanede dövüldü. Kongre sırasında genel sekreter tarafından «kardeş işçiler» diye tanıtılan 200 kadar DEV-GENÇ'li genç salona konuk diye alındılar. Oysa herhangi bir olay çıkmasın, baskı unsuru olmasın diye salona konuk alınmamasını ısrarla istemiştik. Bu kişiler kongre sırasında salon içinde dört işçiyi dövdüler. Hatta saldırganlardan biri kaçarken polis tarafından yakalanıp daha sonra bırakıldı. Yazılı pankartlar ve atılan sloganlar DİSK'in ilkelerine aykırıydı. Yazılı pankartlardan biri «Devrimci işçiler sendika yönetimine» idi. «Faşizme ölüm, Tek yol devrim» sloganı ise devamlı bağırılıyordu. MYK üyesi Yakup Göktaş salonda bir kere daha dövüldü. Böyle bir kongrenin divan başkanı ise bizzat genel sekreter Düzgün Halis idi. 400 üyeden ancak 132'si kongreye katıldı. Çünkü işçiler korkutulmuşlardı. Gelenlerden bazıları da oy kullanmadan gittiler. Oysa sarı Sağlık-İş'in kongreleri bile tam katılımla yapılırdı. Yıllardır sarı sendikacılığın yükünü çekmiş olan sağlık işçilerinin devrimci bir sendikadan bekledikleri bunlar olamazdı. Yine iki listenin katıldığı seçimleri tüm bunlardan sonra «ilerici demokrat birlik» listesine karşı DEV - GENÇ'lilerin isimsiz «Devrimci» listesi 53'e karşı 113 oyla kazandı. Toplam oy 166 etmektedir. Oysa katılım 132 idi. 34 oyun üye olmayanlarca kullanıldığını tahmin ediyoruz. «Tahmin» diyoruz, çünkü yapılan oylamayla tasnif heyetine gerek görülmeyip, bu işi de divan heyetinin yapmasına karar verildi.

Belirtmek ve dikkatinizi çekmek istediğimiz en önemli noktalardan biri de DİSK 2. Bölge temsilcisi Yusuf Yürekli'nin anlattığımız bu olumsuz süreç içinde görevini yapmamış olmasıdır. Bize göre gereken ilgiyi gösterseydi, üç-beş maceracının sağlık işçileri üzerine böylesi baskı ve zorbalık uygulamasını DİSK bölge temsilcisi önleyebilir, demokrat bir kongrenin yapılmasını sağlayabilirdi

Değerli yöneticiler,

Bu bir şikayet mektubu değildir. Somut bir talebimiz yok. Olanları ve durumu bilmenizi istedik. Kısa zamanda olmasa bile işçi sınıfı bilimi doğrultusunda fedakarca mücadeleyle tüm bu olumsuzlukların üstesinden gelineceği bilinci içindeyiz.

Saygılarımızla.»

DİSK
Devrimci Sağlık-İş Sendikası
Adana Şubesi
SSK Hastahanesi İşçileri

Haydar Üstün, Murtaza Yağmur, Mehmet Karakurt, Ali Altındağ, Duran Türeli, Zeynep Turan.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: REYO Baskı Tarihi: 16 Temmuz 1979